

тъ съвѣты, тога сътъ сте загубени. Не са оставяйте тъй просто да ви навъва скърбъта, но подпратайте са на пътя на добродѣтельта. Азъ зарѣчахъ на Филокла какво трѣба да стори за да ви утѣши, и да не злоупотреби никога довѣріето ви; азъ са порѣчавамъ за него: богощетъ ви го дадохъ, както дадохъ мене на Телемаха. Съкътъ трѣба доблестно да слѣдова своето предопредѣленіе; безполезно е да скърбите. Ако до нѣкога възимате нужда отъ моята помощъ, слѣдъ като преддамъ Телемаха на баща му и на отечеството му, азъ ще са върнѫ да ви видѣмъ. Какво друго быхъ азъ сторилъ, съ поголѣмо удоволствиѣ? Азъ не търсѣмъ на земята нито богатство, нито власть; азъ друго не търсѣмъ освѣніе да помагамъ на тѣзи които търсѣятъ правдата и добродѣтельта. Можахъ ли азъ нѣкога да забравиѫ довѣріето и прѣятелството което показахте къмъ мене?“

На тѣзи думы Идоменей чудно нѣкакъ са промѣни; той осѣти сърцето си укротено, като морето което Нептунъ укротява съ тризбѣца си подиръ една страшна бура: оставаше му само едно болка сладостна и тиха; тя бѣ повече едно умиленіе и едно нѣжно чувство отъ колкото една скърбъ силна. Доблестъта, довѣріето, добродѣтельта, надѣждата на божията помощъ наченѣхъ да са възраждатъ въ сърцето му.

„Да бѫде, рече той, мой любезный Менторе, трѣба прочее да изгубиѫ сичко и да са не отчайвамъ! Но не забравяйте поне Идоменея когато стигнете въ Итака, дѣто мѫдростъта ви ще са преиспѣлни отъ благополучие. Не забравяйте че Салентъ е дѣло на вашътъ ржавъ, и че вуй сте оставили тамъ единъ злочестъ царь който има надѣждата си само на васъ. Идете, достойнътъ сине на Одиссея, азъ вече не ви спирамъ; не сметвѣжъ да са противиѫ на богощетъ, които ми обѣщахъ едно толкози голѣмо съкровище. Идете си и вуй, Менторе, величайшъ и мѫдрѣшъ отъ сичките человѣци (ако нѣкога человѣчеството може да извѣрши туй, което азъ видѣхъ въ васъ, и ако вуй не сте нѣкое божество подъ человѣческий образъ за да поучите слабыть и невѣжественны смиртни), идете да заведете сына Одиссеевъ, почеститъ дѣто ви има отъ колкото дѣто побѣди Адраста. Идете си и двама: не могѫ вече да говориѫ,